Lietas Nr. 21210043214
Lietas arhīva Nr. K16-0229-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2014.gada 4.jūnijā

Jēkabpils rajona

tiesa šādā sastāvā: tiesnesis V.Čeraps

ar sekretāri A.Grīnbergu

piedaloties prokuroram I.Deķeram

apsūdzētajam /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, konstatēja, ka

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), un tieši:

viņš 2014.gada 21.maijā plkst.15.35 Jēkabpilī pa Nameja ielu, virzienā no Zaļās ielas uz Jēkaba ielu, pretrunā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā CSN) 39.4.p. prasībām, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, un pretrunā ar CSN 39.1.panta prasībām, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz 2 gadus, aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles, vadīja automašīnu VW Golf ar valsts reģistrācijas numurzīmi /TL numurzīme/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un alkohola ietekmē, etilspirta koncentrāciju izelpojamā gaisā, kas ir pielīdzināma alkohola koncentrācijai asinīs, portatīvais izelpotā gaisa kontroles aparāts AlcoQuant 6020 Nr.A113121 plkst.15.40 uzrādīja 1,796 promiles, bet atkārtotā pārbaudē plkst.15.55 uzrādīja 2,0056 promiles.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atbilstoši Krimināllikuma 262.panta otrajai daļai atzina pilnīgi.

Apsūdzētais /pers. A/ pieteica tiesai lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē.

Prokurora I.Deķera viedoklis - pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt, jo apsūdzētais savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzīst pilnīgi un viņa vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesa noklausījusies apsūdzētā un prokurora viedokli, atzina, ka pieteiktie lūgumi ir apmierināmi, jo tie atbilst Krimināllikuma 499.panta nosacījumiem.

Procesā iesaistītajām personām izskaidrotas tādā veidā izskatāmās lietas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa atzīst, ka lietas materiāli apstiprina apsūdzētā vainu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, izdarīšanā, kā arī ar paša apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos. Tiesa atzīst, ka lietas materiālu uzskaitījums un analīze tiesas sēdē nav nepieciešama. Tiesa nolēma lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ir kvalificēts pareizi.

Nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, nodarīto kaitējumu, atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus un vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu noziedzīgais nodarījums, par kuru paredzēta krimināltatbildība pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, klasificējams kā mazāk smags noziegums, kur brīvības atņemšanas sods paredzēts līdz vienam gadam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir tāds, ka viņš savu vainu vaļsirdīgi atzina un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētā darbībās atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Apsūdzētais /pers. A/ agrāk sodīts, sodāmība dzēsta, neprecējies, apgādājamo nav, nestrādā, psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 20.lapa).

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija paredz sodu-brīvības atņemšana līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs vai naudas sods, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. A/ nav lietderīgi piemērot sodu, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, kā arī ņemot vērā viņa ienākumus, naudas soda piemērošana nav lietderīga. Sods piemērojams saskaņā ar Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijas nosacījumiem, kur kā kriminālsods ir paredzēts arī piespiedu darbs.

Tiesa izvērtējot visus lietas materiālus, apsūdzētā personību, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu piemērojams sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu vai naudas sodu, un viņam var noteikt sodu piespiedu darba veidā. Apsūdzētais /pers. A/ ir darba spējīgs, un viņa veselības stāvoklis atļauj izciest sodu piespiedu darba veidā. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību obligātu atņemšanu nosaka Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija, kur noteikts, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesības tiek atņemtas uz laiku līdz pieciem gadiem. Krimināllikuma 44.panta otrā daļa nosaka, ka tiesību ierobežošanas laiks nevar būt mazāks par vienu gadu un lielāks par pieciem gadiem. /pers. A/ agrāk bija tiesāts par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam ir piemērojams sods- piespiedu darbs un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz laiku, kas ir tuvu likumā paredzētā papildsoda maksimālajai robežai, kāda paredzēta par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ materiālo stāvokli un atzīst, ka piemērot mantas konfiskāciju nav lietpratīgi.

Pārkāpumi ceļu satiksmes drošībā rada draudus apkārtējiem, kur ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu rezultātā cieš fiziskas personas, tiek nodarīti materiāli zaudējumi, un daudzkārt tas beidzas ar letālām sekām. Sodam jābūt atbilstošam izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam.

Krimināllikuma 40.panta pirmā daļa nosaka, ka piespiedu darbs kā pamatsods vai papildsods ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais vai persona, kurai piespiedu darbs noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Krimināllikuma 35.pants nosaka, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Tiesas izdevumu lietā nav.

Lietiskie pierādījumi lietai nav pievienoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto, vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 499.panta, 511.-512., 520., 527.,528., 529.panta, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt/noprotestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā, iesniedzot sūdzību Jēkabpils rajona tiesā.

Tiesnesis V.Čeraps